

PERSBERICHT

Rotterdam, 17 november 2010

Acties stadsmariniers wel resultaat, maar niet altijd aantoonbaar effect op veiligheid.

De stadsmariniers dienen in Rotterdam een bijdrage te leveren aan de veiligheid in de stad. Hun acties richten zich daarbij vooral op handhaving en toezicht, maar hebben geen aantoonbaar effect op inhoudelijk complexe veiligheidsproblemen die ook andere maatregelen vergen. Daarnaast doet het zogenoemd waterbedeffect afbreuk aan hun effectiviteit. Dit schrijft de Rekenkamer Rotterdam in haar rapport 'Handhaven van stadsmariniers. Effecten van stadsmariniers op veiligheid'.

Stadsmariniers zijn hoge ambtelijke functionarissen die door het college op verschillende veiligheidsproblemen worden ingezet. Stadsmariniers hebben korte lijnen naar de burgemeester, zitten fysiek dicht bij de problemen in de wijk en kunnen onorthodoxe maatregelen nemen. Hierdoor moeten zij bijvoorbeeld in staat zijn doorbraken te forceren, partijen bij elkaar te brengen of zaken op de agenda te krijgen. Uiteindelijk moeten hun acties – die niet door een andere functionaris zouden kunnen worden ondernomen – leiden tot een veiliger Rotterdam.

De Rekenkamer Rotterdam heeft bij zes veiligheidsproblemen 34 concrete acties van stadsmariniers op hun effectiviteit onderzocht. De acties van de stadsmarinier blijken overwegend betrekking te hebben op handhaving en toezicht, zoals het mogelijk maken van cameratoezicht, het handhaven van samenscholingsverboden of het (laten) inzetten van extra toezichthouders.

Verreweg de meeste onderzochte acties van de stadsmarinier – namelijk 29 van de 34 – hebben het beoogde concrete resultaat. Hierbij maakt hij nogal eens gebruik van het gezag dat hij ontleent aan zijn positie dicht bij het stadsbestuur: anderen weten dat de stadsmarinier toegang tot de burgemeester heeft. Stadsmariniers zijn ook effectief bij de aanpak van relatief goed te isoleren en fysiek te begrenzen veiligheidsproblemen, zoals overlast op tramlijn 2, overlastgevende Antillianen in een winkelcentrum in de Beverwaard en zakkenrollerij op het Centraal Station. Deze problemen zijn aantoonbaar opgelost of aanzienlijk verminderd. Dit geldt echter niet voor de aanpak van meer inhoudelijk complexe en hardnekkige problemen, zoals drugsoverlast in het Oude Westen, jongerenoverlast in het Oude Noorden en overlast van MOE-landers in de Tarwewijk. Het is de stadsmarinier niet gelukt deze problemen tot een aantoonbaar aanvaardbaar niveau terug te dringen. Een reden is dat deze problemen vaak fysieke, sociale en economische oorzaken hebben. Op die terreinen spelen stadsmariniers nauwelijks een rol, maar wel andere partijen zoals welzijnsinstellingen en woningcorporaties.

De interventies van de stadsmarinier hebben soms ook een negatief neveneffect, het zogenoemde waterbedeffect. Door de nadruk op handhaving en toezicht kunnen problemen zich verplaatsen (bijvoorbeeld door het plaatsen van camera's gaan drugsdealers een paar straten verderop staan). Dit doet afbreuk aan de effectiviteit van de stadsmarinier.

De rekenkamer beveelt B en W onder meer aan de stadsmarinier vooral in te zetten op goed te isoleren en urgente veiligheidsproblemen en hem op de daarin geboekte resultaten af te rekenen. Mocht de stadsmarinier op inhoudelijk complexere problemen worden ingezet, dan zal hij zich vooral moeten richten op urgentie creëren en partijen bij elkaar brengen. Ook moeten stadsmariniers voorafgaand aan hun inzet de risico's van een waterbedeffect in kaart brengen en dit in de aanpak meenemen. B en W zeggen zich in de aanbevelingen en conclusies te herkennen. De rekenkamer gaat er daarbij van uit dat B en W de aanbevelingen overnemen en in de praktijk zullen uitwerken.

Noot redactie: 18 november 2010 om 11.00 uur zijn het rapport + bijlage bij het rapport digitaal beschikbaar: www.rekenkamer.rotterdam.nl

Informatie: mw. Corrie Stoute, tel. 010- 267 22 42.